

בעזרת השם יתברך



ספר

עֲצֵרְתוֹ אֲמוּנָה

מכתבי חזקה, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב



254

תשפ"ה

לשליחת מכתבים ושאלות אל הראש ישיבה שליט"א

בדואר:

MECHON ATZUSOI EMINU

PO BOX: 646

LIBERTY, NY 12754-9998

או דרך:

[HTTPS://BRESLEVCENTER.COM/ANSWERS](https://breslevcenter.com/answers)



להרשמה לקבלת המכתב היומי במייל:

CHIZIKYOMI@RABBIROTH.ORG



להשתתפות וליטול חלק

בקונטרסים השבועיים או בשאר ספרי
המכון, המאירים את בתיכם
של אלפי יהודים

התקשרו אל הגבאי

מורה"ר **משה גראס** שליט"א

053-316-3399

בארה"ב ניתן להתקשר אל הגבאי

מורה"ר **שמואל אייכנשטיין** הי"ו

917-589-3382

או שלחו מייל לבתובת

SHMIELMAEB@GMAIL.COM



עֲנֵתוּ אִמּוֹנָה

- א..... האם צריכים לשיר את כל הזמירות של שבת?
- ב..... איך אני יכול לרפא את הטינה בלב שיש לי על אשתי?
- ד..... לא להתבזות באומן?
- ה..... מה עושים כשילדי השכנים מרביצים?
- ח..... מה לעשות כשאני מבלגן לגמרי?
- ט..... מה לקבל על עצמי לכבוד יום ההולדת?
- י..... להביא לשיעור ילדים קטנים שמפריעים?



אִישׁ אִמּוֹנָה

- א..... לרחם על אחרים.....
- ב..... בימים המתוקים של אלוף אפשר לזכות לשלום בית.....
- ג..... לעזוב את השנאה שבלב.....
- ה..... עזב את הלצנות.....
- ו..... למה אני לא יכול לדבר בפרטיות עם ראש הישיבה שליט"א?.....
- ז..... לתת חם לכל תלמיד ותלמיד.....
- ח..... לא לדלג על קטעים מהתפלה.....
- ט..... בעולם הבא יראו את צדקת סדר דרך הלימוד.....
- יא..... והתרתם על הטלפון הנח.....
- יב..... לעבוד בשביל המוסדות בכזו מסירות.....

יב.....לחזק נשים יהודיות.....
 יג.....דברים פרוצים לא עוזרים לשלום בית.....
 יד.....לאהב כל ילד וילד.....
 טו.....לקחת לאסוף כסף בשביל שמירה עלינו.....
 טז.....מה צריכים להשתוקק, לצוות ולקנות כל כך הרבה?
 יז.....תפסי את אשתך היום בערב שבת.....



הקונטרס השיבוע

נתנדב לרפואת

הז"ר בדו"ד יהודה

בן שידה גיטל הי"ו

השי"ת יעלה לו רפואה

שלימה במהרה בתוך שאר

חולי ישראל.

עצתו אמונה

האם צריכים לשיר את כל הזמירות של שבת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראיתי שכתוב בשם ראש הישיבה שליט"א בקונטרס "אשית עצות בנפשי" שאברכים נשואים צריכים לזכור מה שרבנו אומר שזמירות שבת הן יסוד היסודות ביהדות, רבנו לא אומר סתם מילים, מה שרבנו אומר זו אמת נצחית.

התחננתי ברוך השם, אבל מאד קשה לי לשיר זמירות כשאני לבד בשלחן השבת, עד עכשו הייתי רגיל לשיר ביחד עם כל המשפחה, אבל לבד קשה לי; אני רוצה לדעת האם אני צריך לשיר את כל הזמירות, או רק מה שקל לי, וכך יהיה לי ענג שבת.

סליחה שאני שואל כל כך הרבה שאלות לאחרונה, אני פשוט בונה עכשו את הבית שלי, ואני צריך לזווג לדעת איך לנהג בכל דבר. אין לי מספיק מילים להודות להשם יתברך שנתן לי את ראש הישיבה שליט"א שעוזר לי לבנות את חיי בדרך הנכונה, ואני מאד מכיר טובה לראש הישיבה שליט"א על כל העצות והחזוק, במיוחד על התשובות לשאלות הפרטיות שלי.

אני רוצה עוד יותר להבהיר את השאלה שלי, לא חשבתי שבכלל לא אשיר זמירות, אבל יש זמירות מסוימות שאבי שליט"א שר את זה בנגונים עצובים, ואני לא מכיר לחנים שמחים על הזמירות האלו, השאלה היא האם את הקטעים האלו אני יכול פשוט להגיד, בלי לשיר.

ישר כח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת רָאָה, כ"ה מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד ... נִירוּ יְאִיר

קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה עֶקֶר לְשִׁיר זְמִירוֹת בְּסְעוּדוֹת שַׁבָּת וְגַם בְּסְעוּדַת מְלוּכָה
מְלוּכָה. רַבֵּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן קד), לְשִׁיר זְמִירוֹת זֶה עֵיקַר בִּיְהוּדוּת, תְּשִׁיר
נְגוּנִים שְׁמִשְׁמָחִים אוֹתָךְ, וְכָל הַנְּגוּנִים שְׁגוֹרָמִים לְךָ לְעֶצְבוֹת - אֵל תְּשִׁיר, כִּי בְּשַׁבָּת
צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֵס וְשָׁלוֹם לִהְיוֹת בְּעֶצְבוֹת וּבִמְרָה שְׁחוּרָה.

פַּעַם כְּשֶׁרַבִּי נָתַן הַגִּיעַ אֶל רַבֵּנוּ שָׂאֵל אוֹתוֹ רַבֵּנוּ: "אַתָּה שֹׁמֵחַ בְּשַׁבָּת?" רַבִּי
נָתַן עֲנָה: "לְפַעֲמִים אֲנִי רָצִינִי"; אָמַר לוֹ רַבֵּנוּ: "לֹא, בְּשַׁבָּת צְרִיכִים לִהְיוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה", וְאִזּוֹ רַבֵּנוּ אָמַר אֶת הַתּוֹרָה (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן יז): "צְרִיף לְזֹהָר מְאֹד
לִהְיוֹת שֹׁמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי מַעֲלוֹת וּקְדָשׁוֹת שַׁבָּת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, וְהַפְּלֵל,
שְׁצִרִיף לְנֶהֱגַ שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֶצְבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל,
רַק לְהַתְעַנֵּג עַל ה'".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...



אִיךְ אֲנִי יָכוֹל לְרַפֵּא אֶת הַטִּינָה בְּלֵב שֵׁישׁ לִי עַל אִשְׁתִּי?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת הַלֵּב הַכְּבֵד שֵׁישׁ לִי עַל אִשְׁתִּי?

אֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁנֵאֵהָב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְנִחְיָה בְּשִׁלוֹה, אֲבָל הַכְּאֵבִים הַיְשָׁנִים
(וְגַם הַחֲדָשִׁים) לֹא נוֹתְנִים לִי. אֲנִי מֵיֵאֵשׁ מְלַנְסוֹת שׁוֹב וְשׁוֹב.

אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁאֲנַחֲנוּ חַיִּים סֶתֶם כָּךְ. אֲנַחֲנוּ גָרִים בְּבֵית אֶחָד עִם הַיְלָדִים, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִרֹּאשׁ
הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שִׁיעוֹר לִי.

יִישַׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד ... נרו יאיר

כמה שיותר משננים אמונה - יוצאים הפאבים מהלב. כשיודעים וזוכרים שהכל זה מהשם יתברך, לכל דבר יש חשבון מדיק איך זה יהיה - יוצאים כל הפאבים, קל וחמר כשמתקרבים אל צדיק האמת, רבנו ז"ל - שפותח לנו את העינים ומלמד אותנו איך להסתכל על השני, במבט של רחמנות ולדון לכף זכות, בפרט כשמדבר באשה; להסתכל עליה ברגש של רחמנות, איך היא סובלת בחיים מהילדים, ומה שהיא עוברת וכו' וכו' - אזי יוצאים כל הפאבים.

אם אשתך הכאיבה לך הרבה ואתה לא יכול להוציא את הפאב מהלב, תבקש מהשם יתברך בהתבודדות, תגיד: "רבנו של עולם אני לא אוהב יותר את אשתי, האהבה התקררה, נפגעתי מאד ממנה במשך השנים, אני לא יכול לסלוח לה, אנא ה' תעזר לי שאוכל לסלוח לה, תן לי אמונה חזקה, שאדע שכל מה שעברתי, כל הפאבים שלי - לא קשורים אליה, אני הייתי צריך לעבור את זה, אלא לצערי היא הייתה השליח לעשות את זה, ואם היא לא הייתה עושה את זה - מישהו אחר היה עושה את זה. אנא ה' תעזר לי שאחיה עם אמונה חזקה, שאדע שהכל בעולם זה אתה, וכשהולך לי טוב זה אתה, וכשחלילה להפך - זה גם אתה. רבנו של עולם תעזר לי שאוכל לסלוח לאשתי מכל הלב, ובזכות זה שאסלח לה - תסלח לי על זה שעשיתי כל כך הרבה עבירות. רבנו של עולם, הרי אני גם פושע, אני כל הזמן נופל לאחור, כמה שאני מבטיח לך שאני הולך להיות שמור, שיותר לא אחטא - אני נופל שוב ושוב, אני מבקש ממך, תסלח לי, תעזר לי שאזכה לשלום בית אמתי בזכות הצדיקים הקדושים שמסרו את נפשם למענך ולמען השכינה הקדושה, הם נתנו הכל כדי שיתגדל ויתקדש שמייה רבה".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



לא להתבזות באומן?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

לאחרונה התחלתי להתקרב לברסלב, אני משתדל לקיים את העצות ולהתחזק.

שמעתי הרבה על גדל המעלה של הנסיעה אל רבנו על ראש השנה, יש לי חשק גדול לנסע לאומן, ואני מבקש מהשם יתברך שאזכה להיות השנה באומן.

יש לי בעיה לישון בחדר עם אנשים אחרים בחדר אחד, לא תמיד אני מתעורר באמצע הלילה כשצריך, ולכן אני מפחד שיהיו לי בזיונות, אבל אני בכל זאת רוצה לנסע לאומן. אולי ראש הישיבה שליט"א יכול לתת לי עצה וחיוק בענין.

יירש כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, 'מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

בא לאומן, אל תסתפל על זה, ראשית אפשר להסתדר, אפשר ללבש בשעת השינה וכו' ולא להתבזות. בא אל רבנו ותבקש גם על זה, בציון אפשר לפעל הכל. הצדיק מעיר מהשינה, רבנו יעזר לך גם בזה, שאתה תתעורר מהשינה.

בציונו של רבנו באומן אפשר לפעל ישועות למעלה מדרך הטבע, אפשר להתעקש ולפעל נסים ונפלאות. מוהרא"ש זכרוננו לברכה ספר ספור נורא שהוא שמע מיהודי גאמן, אחד מאנשי שלומנו מהדור הקדם; היהודי ספר שהוא היה בציון בערב ראש השנה עם אנשי שלומינו, פתאום הגיע יהודי, גם אחד מאנשי שלומינו, הוא הביא אתו את בנו, הילד לא יכל ללכת, הוא היה משתק ברגליו רחמנא לצלן, והאבא סחב אותו על כתפיו, היהודי עמד בצד והמתין שפולם ילכו הביתה. בצהרים כשכלם הלכו לקלוזי להתפלל מנחה, היהודי אסף את כל האבק מהציון למקום אחד, והוא הושיב את בנו בתוך האבק, הוא ישב שם ובכה שיהיה לבנו רפואה שלמה, שהוא יוכל ללכת על רגליו. פתאום הילד קם על רגליו בריא ושלם, והוא התחיל ללכת פאחד

האדם, הוא הלך עם אביו להתפלל מנחה בקלויז, הנה זה פלא עצום לכל אלו שראו את זה.

כששאלו אותו מאיפה הוא לקח את העצה לאסוף את האבק מהציון ולהושיב את בנו בתוכו, הוא ענה בפשטות: "מספרי מעשיות, שרבנו מספר שהחגר שמע שהשמע אומרת לירח שיש 'אבק', שמשמכניסים את הרגלים בתוכו מתרפאים; עשיתי לעצמי חשבון, איפה עוד יש אבק קדוש כמו האבק בציונו של רבנו, שכולם באים לשפוך את הלב אל השם יתברך, בודאי שהאבק הזה הוא קדוש"; רואים מזה שבציון רבנו אפשר לפעל הכל, כשמנצלים את הזמן כמו שצריך. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...



מה עושים כשילדי השכנים מרביצים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לנו שכנים שהילדים הקטנים שלהם מכאיבים לילדים אחרים, הילד בן השלש תמיד לוקח ילד אחד לקרבן ומכאיב לו מאד, הוא נושך ומרביץ בחזקה.

עד עכשו, כשזה קרה אצל השכנים האחרים, לא התיחסתי לזה, כי זה לא קשור אלי. גם הילדה בת הארבע מגיעה הרבה אל הילדים הקטנים ולוקחת מהם דברים ומציקה להם.

לאחרונה הילד הקטן התחיל להכאיב לבן שלי, לפני כמה ימים הוא לקח ענף והרביץ עם זה לילדים. אמא שלו היתה שם ולא עשתה כלום ולא אמרה כלום. אני דנה אותה לכך זכות שאולי הרביצו לה כל כך בילדותה שהיא לא רוצה להרביץ לילדיה הקטנים. נגשתי לשם, לקחתי את המקל ואמרתי לו בתקיפות שאסור לעשות כך.

אתמול הילד שלהם נשך בחזקה את הבת שלי והיא צעקה כל כך, ולאחרונה למדתי בעצתו אמונה [המכתב מצרף בסוף מכתב זה] שלא יתנו סטירות לילדים של אחרים, ורציתי לשאול מה בן מתר לי לעשות מצדי אם ספור כזה קורה עוד פעם, שילדי השכנים מכאיבים לילדי והאמא לא עושה כלום.

ישר כח

תשובה:

בַּעֲזֻרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת רָאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ה
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אף פֶּעַם אֶל תִּרְבִּיצוּ לִילָדִים שֶׁל אֲחֵרִים, וְגַם לִילָדִים שֶׁלָּכֶם רַבְּנוּ לֹא הִרְשָׁה
לְהִרְבִּיץ; לְהִרְבִּיץ זֶה לֹא חֲנוּךְ, לְהִרְבִּיץ זֶה מַעֲצָבִים אוֹ מַאֲבֹד עֲשָׂתוֹנוֹת, הַשֵּׁם
יִשְׁמַר כְּשֶׁמִּרְבִּיצִים לִילָדִים. רַבְּנוּ אָמַר מוֹסֵר לְמוֹהֲרֵנוֹת כְּשֶׁהוּא סֹפֵר לְרַבְּנוּ שֶׁהוּא
הִזָּה צָרִיךְ לְתֵת סְטִירָה לְבָנוּ, בְּגִלְל חֲצָפָה, כְּשֶׁהוּא לֹא שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו כְּשֶׁהוּא
אָמַר לוֹ לָבוֹא לִשְׁלֶחֶן, וְרַבְּנוּ הוֹכִיחַ אוֹתוֹ: "יֶלֶד מִכֵּים אוֹתוֹ?!" וּבִדְאִי שֶׁלֹא יִלָּדִים
שֶׁל אֲחֵרִים, שְׁנֵה פְּשׁוּט עֲלוּל לְהִיט מִסָּכָן; מַה תַּעֲשׂוּ אִם הַהוֹרִים שָׁלוּ יִזְמִינוּ
מִשְׁטָרָה? הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

כְּשֶׁרוֹאִים שְׂיֵלֵד מִצִּיק לְאַחֵרִים - צָרִיכִים לְמַנוּעַ אֶת זֶה, וּכְשֶׁרוֹאִים שְׂיֵלֵד מִכָּה
לְאַחֵרִים עִם מִקָּל - לּוֹקָחִים אֶת הַמִּקָּל וְאוֹמְרִים בְּחִיוּךְ לִילָדִים: "כֹּאֵלָה יִלָּדִים
טוֹבִים שֶׁלֹא רַבִּים צָרִיכִים לְקַבֵּל מִמֶּתֶק", וְנוֹתְנִים לְכָל אֶחָד עוֹגִיָּה, אוֹ נָפֵל
וְכִדּוּמָה, וְשָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁרוֹאִים שְׂיֵלֵד עוֹמֵד לְנִשֵּׁן לְמִישָׁהוּ וְכו' - צָרִיכִים
לַעֲצֹר אֶת זֶה וּמִיד לְשַׁמֵּחַ, לֹא שֶׁהַהוֹרִים שָׁלוּ יְרוּצוּ בְּטַעֲנוֹת וְכו'.

טוֹב מְאֹד אֲתֵם עוֹשִׂים שְׂאֲתֵם דְּנִים לְכָף זְכוּת אֶת הָאָמָא; אִם כִּלְנוּ הִיִּינוּ
מִסְתַּכְּלִים עַל אֲחֵרִים בְּעֵינֵים טוֹבוֹת - כְּכֹר מִזְמָן הִיִּינוּ נִגְאָלִים מִהַגְּלוּת. כְּפִי שְׂרָפִי
נִתֵּן זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָּה אָמַר לְתַלְמִידוֹ, רַבִּי נַחֲמָן מִטוּלְטָשִׁין: "אִם הִיִּינוּ מְצִיתִים לְרַבְּנוּ
וּמִסְתַּכְּלִים בְּעֵין טוֹבָה עַל כָּל אֶחָד, הִיִּינוּ יְכוּלִים לְהַחֲזִיר בְּתִשְׁבּוּכָה אֶת כָּל הָעוֹלָם,
וּמִבִּיאִים אֶת הַגָּאוּלָּה."

בְּפֶרֶט אֵלּוּ שְׁגָרִים בְּכַנֵּן עִם הִרְבָּה מִשְׁפָּחוֹת בְּעָרִים הַגְּדוֹלוֹת, וְגַם אֵלּוּ
שֶׁהוֹלְכִים בְּקִיץ לְקוֹנְטֵרִי שְׁגָרוֹת שֶׁם הִרְבָּה מִשְׁפָּחוֹת בִּיחָד, שֶׁם בּוֹדְאִי צָרִיכִים
לְהִזָּהֵר לְהִסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה עַל הַשְּׂכָנִים, וְרַק כְּשֶׁמִּסְתַּכְּלִים בְּעֵין טוֹבָה, דְּנִים לְכָף
זְכוּת - יְכוּל לְהִיט שְׁלוֹם. כִּי הַטָּבַע שֶׁל אָמָא הוּא, שֶׁהִיא בְּעֶצְמָהּ יְכוּלָּה לְהַכְאִיב
לִילְדִיָּה יוֹם אַחֲרֵי יוֹם, בְּלִי שֶׁתַּצְטָרֵךְ לְתֵת דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְמִישָׁהוּ (כָּף חוֹשְׁבִים),
וּכְשֶׁמִּגִּיעָה שְׂכָנָה וְאוֹמֶרֶת מִלָּה לִילָד שָׁלָה - נַעֲשִׂית מִלְחָמַת עוֹלָם, לֹא מִדְּבָרִים
יֹתֵר, לֹא מִשְׁתַּדָּכִים יֹתֵר, כְּשֶׁמִּבְרָרִים עַל הַשְּׂכָנִים בְּשִׁדּוּכִים - מִדְּבָרִים נִגְדִים; הַכֹּל

התחיל מספור כזה, הילד שלי נשף והיא אמרה שאני לא יכולה להיות אמא, והילד של פלוני שפך דבק בחצר, והאמא לא אומרת כלום, וכבר מכנסים את כל הנשים, עושים אספה הורים גנרלית והשכנים פוסקים שאסור לה להביא ילדים וכו' וכו', כך מתחילות כל המחלוקות, השם ישמר אותנו מזה.

לכן תדונו לכף זכות את האמא, לא יודעים מה קורה אצל השני, חושבים שיודעים, נשים יהודיות ואמהות יהודיות עוברות כאלה כאבים שרק השם יודע, לפעמים יש אשה שלא יכולה לעשות כלום עם ילדיה, היא עוברת בסתר גהינום עם בעלה, שאף אחד בעולם לא יודע, והמח שלה לא יכול לסבול, חייבים לדון לכף זכות.

אנחנו עומדים עכשו לפני הימים נוראים, כלנו צריכים רחמי שמים שיכתבו לנו שנה טובה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סוטה ח): "במדה שאדם מודד, בה מודדין לו", אם אנחנו נרחם על אחרים - ירחמו עלינו.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

בתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

[המכתב הנזכר לעיל:]

בשילדי השכנים מרביצים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות-מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי'

לא כל אמא יודעת מה לעשות כשהילדים רבים, חס ושלום לגעת בילד זר, וכשרואים שילד של השכן מרביץ לילד שלכם - אסור להרביץ. (צריכים לעצור את המריבה אבל לא להרביץ), ואם אתם רואים שהשכנה מרביצה לילד שלכם פי הילד שלכם הרביץ לילד שלה - זה לא מצדק.

אני מבקש מהשם יתברך שיהיו אהבה ושלום בין אנשי שלומנו ובין נשות אנשי שלומנו. אנחנו יכולים להצליח מאד עם אחדות, בפרט בין הנשים. אם

תְּהִיָּה אֶהְיָ בִּינִינוּ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְן
הַסֵּמֶךְ מ"ם מְחַפֵּשׁ אֵיךְ הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת מַחְלָקָת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא
נִצְלִיחַ.

עַל יְדֵי שְׁמִסְתַּכְלִים עַל אַחֲרִים בְּרַחֲמִים - הָאֲכֻזְרִיּוֹת יוֹצֵאת, וְכֵן אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת
עִם כּוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

[...]



מַה לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁאֲנִי מְבַלְגֵן לְגַמְרִי?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יֵשׁ לִי הִרְבָּה עֲבוּדָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר עִם זֶה, אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׂזָה פּוֹגַע לִי בַעֲצָבִים. אֲנִי
לֹא מִצְלִיחַ לְהִתְרַכֵּז, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה קּוֹרֶה אֵתִי, כָּל דְּבָר הוּא הֵר שָׁלֵם, אֵין לִי סִבְלָנוֹת לְכֹלָם, וְאַחֵר
כֵּן אֲשֶׁתִּי וְיֶלְדֵי הַיְקָרִים סוֹבְלִים, אֲנִי צָרִיד אֶת הַצָּדִיק, הָרוֹפֵא שִׁירָפָא אוֹתִי.
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה שׁוֹב קָרָה אֵתִי, מֵאֵז אֶתְמוֹל כְּשֶׁקָּמַמְתִּי, אֲנִי פָּשׁוּט מְבַלְגֵן לְגַמְרִי, אֲנִי מְרַגֵּשׁ
שֶׁהַמַּח שְׁלִי מִתְפּוֹצֵץ.

יִישֵׁר כֵּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת רָאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכַבֹּד ... נִרוּ יֵאִיר

הַבְּעִיָּה שְׁלֹךְ הִיא שְׂאֵתָה לֹא עוֹשֶׂה הַתְּבוּדָּוֹת; אִם הִיִּית הוֹלֵךְ בְּתַחֲלִילַת הַיּוֹם
לְטִיֵּל (אוּ בְּחֶדֶר, מַה שִׁיּוֹתֵר טוֹב בְּשִׁבְלִיךְ) - וּמִדְּבָר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל מַה
שֶׁמִּטֵּל עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת, מְסַפֵּר לוֹ אֶת הַרְגָּשׁוֹת שְׂאֵתָה מְרַגֵּשׁ, אֵיךְ אֵתָה נִמְחָץ - הַכֹּל
הִיָּה קֵל יוֹתֵר; כִּי הַדְּבוּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְבִיא לְיִשׁוּב הַדַּעַת, זֶה מְסַדֵּר אֶת הַמַּח.
רַבֵּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן י'), כְּשֶׁאֲדָם לֹא שְׁמַח הוּא מְאֻבָּד אֶת יִשׁוּב
הַדַּעַת, הַמַּח מִתְּשׁ, זֶה גּוֹרֵם לוֹ לְחֹשֶׁב שֶׁהוּא נִדְּחָק מִהַדְּבָרִים שֶׁהוּא צָרִיד לַעֲשׂוֹת,
וְכִשְׁמִתְבוּדִים, מִתְחִילִים אֶת הַיּוֹם בְּתוּדָה וְהוֹדָאָה, מוֹדִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁאֲנַחְנוּ

יהודים וּנְאֻחָנוּ אֶצֶל הַצַּדִּיק, יֵשׁ לָנוּ אֶת רַבֵּנוּ ז"ל - נְהִיִּים בְּשִׁמְחָה וּכְשִׁשְׂמִיחִים מְקַבְּלִים יָשׁוּב הַדַּעַת, הַמֵּחַ יָכוֹל לִסְבּוֹל הַרְבֵּה מְאֹד. כָּפִי שֶׁרַבְנוּ מִמִּשִּׁיף וְאוֹמֵר שֶׁ: "רַק עַל יְדֵי הַשִּׁמְחָה יוֹכַל לְהַנְהִיג הַמֵּחַ כְּרָצוֹנוֹ, וְיִיכַל לִישׁב דַּעְתּוֹ, כִּי שִׁמְחָה הוּא עוֹלָם הַחַרוּת", רַק אִם הָאָדָם שִׁמַּח הַמֵּחַ שָׁלוּ יָכוֹל לֵשׂאֵת, כִּי שִׁמְחָה מְשַׁחֲרֶרֶת, חַיִּים בְּעוֹלָם מְשַׁחֲרָר.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...



מה לקבל על עצמי לכבוד יום ההולדת?

שאלה:

לְכַבֵּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

בְּשָׁבוּעַ הַבָּא חַל יוֹם הוֹלְדָתִי הַשֵּׁשׁ עֶשְׂרֵה בְּרוּךְ הַשֵּׁם, רְצִיטִי לְשֵׁאוֹל מֶה כְּדָאִי לִי לְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְכַבֵּד יוֹם הַהוֹלְדָת? אֲשַׁמַּח מְאֹד לְקַבֵּל תְּשׁוּבָה.

אֲנִי רְצִיטִי לְסַפֵּר לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שְׂאֵנִי מוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁשׁוּרָה אַחְדוּת וְאַהֲבָה נִפְלְאָה אֶצְלָנוּ בִּבְתָּה, רוֹאִים אֶת זֶה בְּמִיחָד עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁנֶּאֱמָרנוּ עוֹשׂוֹת בִּיחָד אֶת הַקִּיּוּנָה לְבָנוֹת הַצִּעִירוֹת; כָּל אַחַת רוֹצָה לַעֲזֹר, כָּל אַחַת רוֹצָה לְתֵת הַרְגֵּשָׁה טוֹבָה לַשְּׁנִיָּה, מְדַבְּרִים יָפָה וְלֹא מְתַנָּאִים עַל הַשְּׁנִיָּה, יֵשׁ אוֹרָה נְעִימָה בְּבֵית הַסֵּפֶר.

תּוֹדָה הַשֵּׁם, תּוֹדָה רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, שֶׁמְחַדִּיר בָּנוּ לְהִתְפַּלֵּל עַל מַדּוֹת טוֹבוֹת.

יִישַׁר כַּחַ

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פָּרַשַׁת רָאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... תַּחֲיֵי, תִּלְמִידֵי בֵּית פִּיגָא טְבֵרְיָה

אֲנִי שִׁמַּח לְשִׁמוּעַ שְׂבִיבִית פִּיגָא בְּטְבֵרְיָה יֵשׁ אַהֲבָה בֵּין הַתְּלָמִידוֹת, רַק בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ אַהֲבָה יְכוֹלִים לְהַרְגִּישׁ אֶת נִשְׁמַת רַבְּנוּ, בְּמָקוֹם שְׂאוּהָבִים זֶה אֶת זֶה מְאִיר הָאוֹר שֶׁל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה. כְּשֶׁמְסַתְּפָלִים הֵיטֵב רוֹאִים שֶׁכָּל זְמַן שֶׁיֵּשׁ בֵּין אֲנִשֵּׁי

שְׁלוֹמֵינוּ אֶהְבֶּה; בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, בְּאֶזֶר, בְּכוֹלֵל, בְּכֶתֶה וּבִישִׁיבָה - יֵשׁ שָׁם אוֹר, מְתִיקוֹת.

תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְכָבוֹד יוֹם הַהוֹלָדֶת לוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת י"ג עֲקָרֵי הָאֲמוּנָה, זֶה מְסַגֵּל לְחֹזֶק אֶת הָאֲמוּנָה. מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר שֶׁהַצִּדִּיק הַקָּדוֹשׁ הָרַב מִצְאָנֻז וְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ הֵיחָא אוֹמֵר כַּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם אֶת י"ג עֲקָרֵי הָאֲמוּנָה בְּדִבְקוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹלָה, אֲזַי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לוֹמֵר אֶת זֶה לְפָחוֹת פַּעַם בְּיוֹם.

תֹּאמְרוּ אֶת זֶה עִם הַתְּרַגּוּם, כִּי זֶה יִכְנֹס בְּכֶם, זֶה יִחַרֵּט עִמוֹךְ בְּעֲצָמוֹת, תִּהְיֶה לָכֶם אֲמוּנָה חֲזָקָה.

י"ג עֲקָרֵי הָאֲמוּנָה מְרַגִּיעִים אֶת הָאָדָם; כְּשֶׁאוֹמְרִים אֶת הַמִּלִּים "אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה", אֵיךְ גְּלִיִּיב מִיט אֶ שְׁטאַרְקֶע אֲמוּנָה, "שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ הוּא בּוֹרָא", אֲזַי דָּעַר אֵיִיבֶעֱרֶשְׁטֶער הָאט אֶלְעס בַּאשְׁאפֵן, "וּמִנְהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים", אוֹן דָּעַר אֵיִיבֶעֱרֶשְׁטֶער אֵלֵיִינֶס פִּירְט דָּעַר וְוֵעֵלְט, "וְהוּא לְבָדוּ עֲשֵׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים", נָאֵר עַר הָאט אֶלְעס גֶּעטוֹן, עַר אֵלֵיִין טוֹט אֶלְעס אוֹן עַר וְוֵעֵט טוֹן אֶלְעס.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...



לְהִבִּיא לַשִּׁיעוּר יְלָדִים קְטָנִים שְׁמִפְרִיעִים ?

שְׁאֵלָה :

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

רְצִיתִי לִשְׁאֹל לְגַבִּי לְהִבִּיא תִינוּקוֹת גְּדוֹלִים יוֹתֵר לְכַנּוּס הַנָּשִׁים, כְּשֶׁמְשַׁמְעִים שִׁיעוּר שֶׁל רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה שְׁלִיט"א, וְהַיְלָדִים מְפָרִיעִים לְסִבִּיבָתָם.

אֲנִי מְבִינָה שֶׁאֵת הַיְלָדִים הַקְטָנִים הַנָּשִׁים רוֹצוֹת לְהִבִּיא אִתָּן, וְעַל פִּי רֹב הֵם לֹא מְפָרִיעִים, וְאִם כֵּן הָאָמָא תִצָּא עִם הַתִּינוּק בְּשֶׁהַתִּינוּק בּוֹכָה. אָבֵל מֶה לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁמְבִיאִים תִּינוּקוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלִים, שְׁמִפְרִיעִים לְשִׁמוּעַ אֶת הַשִּׁיעוּר, הֵם צוֹחֲקִים, בּוֹכִים, וְכֵן הֵלָאֵה.

ברב הפעמים יש לאמהות שכל וכשהתינוק בוכה נכנסים לחדר השני כדי להרגיע אותו, אבל מה עושים עם הנשים שמתעלמות, מה אפשר לעשות בענין?

אולי ראש הישיבה שליט"א יכול לחזק שלא יביאו תינוקות שמפריעים? או אולי אני לא צודקת? מאד רציתי לדעת מה נכון לעשות.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ראה, כ"ז מנחם-אב, ער"ח מקדס, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

ראשית אתם צריכים להתחזק מאד שיש לכם את הזכות לעשות את השיעור לנשים, לחזק נשים יהודיות, אמהות יהודיות, שצריכות כל כך הרבה חיזוק והן כבר כל כך מחכות לצאת לפגש אחיות ברסלבריות ולשמע דברי חיזוק מתוקים, דבורים חמים, לשאב כח לילדים ולבעל.

זו שאלה קשה; אני לא הייתי שולח החוצה אשה שיוצאת מהבית כדי לקבל חיזוק ואין לה מי שישמור על התינוק שלה. מה צריכה לעשות אשה כשהיא צריכה את השיעור בשביל החיים שלה, ולצאת להפגש עם חברות טובות וחמות מברסלב זה בשבילה אור לנשימה, ובעלה לא רוצה לשמור על התינוק? מה היא תעשה? שיגרשו אותה עכשו? אני לא הייתי רוצה את המשרה של לגרש אנשים מגן עדן; מסכן המלאך שעומד בשערי גן עדן ולא נותן לנשמות להכנס...

מצד שני צריכים לחשב מה אפשר לעשות שיוכלו לשמוע את השיעור ברוגע, שלא יהיו תינוקות שבוכים; אולי אתם יכולים למסור לבעל, שישאל את בעלה אם שיד שהוא יהיה בבית עם הילדים, כדי שאשתו תוכל לשאב כוחות חדשים, ואם זה לא שיד - אולי אפשר לעזור ולשלח בת לבית שלה לשמור על הילדים, או אפשר לחשב על עצות אחרות.

העקר תתחזקו בעבודתכם הקדושה ותזכרו מה העקר ומה הטפל, אל תתבלבלו; כשבאים להיכל הקודש צריכים לזכור מה העקר ומה הטפל, העקר הוא להסתפל בעין טובה על כל אחד, העקר הוא לאהב אחד את השני, העקר הוא לזכור שאנחנו לא בעלי בתים כאן, אנחנו אורחים, עוד מעט אנחנו כבר חוזרים

הַבִּיטָהּ, וְאֵלֶּי שִׁיקְחוּ אֶת תַּפְקִידֵנוּ מִמִּילָא יַעֲשׂוּ כְמוֹ שֶׁהֵם מְבִינִים, אַף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה כְמוֹ שֶׁאַנְחֵנוּ רָצִינוּ וְהִבְנוּ וְכו' וְכו'. כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן נד): "כִּי צָרִיכִין לִשְׁמֹר מְאֹד אֶת הַזְכָּרוֹן", צָרִיכִים לְהִזָּהֵר לְזָכוֹר תָּמִיד מִה הָעֵקֶר, לָמָּה הִגַּעְתִּי לְהִיכָל הַקּוֹדֶשׁ? "שֶׁלֹּא יָפוּל לְשִׁכְחָה, וְעֵקֶר הַזְכָּרוֹן הוּא לְזָכוֹר תָּמִיד בְּעֶלְמָא דְאַתִּי", הָעֵקֶר צָרִיכִים לְזָכוֹר שֵׁשׁ עוֹד עוֹלָם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...



איש אמונות

לרחם על אחרים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, י"ט מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד אהובי ... גרו יאיר

אנחנו צריכים לעשות כמה שיותר מעשה'לעף לילדים, כי כמה שיותר משרישים בילדים הקטנים ספורי צדיקים - הלב שלהם מתלהב אל השם יתברך. כפי שרבונו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד".

השבוע תעשה המשך לספור של שבוע שעבר, על כאבי השניניים של רבנו הקדוש, איך ומתי זה הסתלק, על ידי רחמנות על בעלי חיים.

את זה ילמדו עם הילדים בכל תלמודי התורה ובכל בתי הספר; אני לא יודע אם אתה יודע שבכל תלמודי התורה יש כבר מלמדים שלומדים עם הילדים את המעשה'לעף לילדים, כל שכן אצלנו; המלמדים לוקחים את הספורים ולומדים את זה, צובעים את זה, זה מחדיר בלבם מדות טובות.

הנה לך הספור:

עובר יום ועוד יום, שבוע ועוד שבוע, והשנים שלו כל כך כואבות לו, הלקו כבר לרופא שניניים, כבר היו אצל כל רופאי השניניים ויש לו כאבים נוראיים, הקאבים כל כך חזקים עד שהם מגיעים עד המוח.

ויהי היום, רבנו הקדוש יושב בגנה ליד הבית שלו ולומד את התורה

הקדושה, הוא רואה איך המשרתת מטאטאת את החצר והיא מוצאת קן של עכברים וחדלות, היא מטאטאת אותם, היא רוצה לסלק אותם. העכברים והחדלות מתחילים לבכות, הן מצפצפנים ושורקים, רבנו הקדוש אומר למשרתת: "למה את מציקה להם? עזבי אותם, כּאן בשדה זה המקום שלהם, השם יתברך ברא אותם, השם יתברך מרחם גם עליהם, כתוב בפסוק 'ורחמיו על כל מעשיו'". רעש ומהומה בשמים, מכריזים לכל המלאכים: "כמו שרבנו הקדוש מרחם על בעלי חיים כף גם ירחמו עליו, יסלקו ממנו את כאבי השניים", וכך היה, מאז כל הפאבים הסתלקו.

ילדים יקרים, לפעמים כואבת הבטן, לפעמים השניים כואבות וגם לפעמים הראש כואב, והולכים לרופא, מחפשים איך לסלק את הכאבים; הבה נלמד מהספור שאם לא נכאיב לילדים אחרים, אנחנו נאהב את כל הילדים, את כל השכנים וגם ילדים מהכתות הנמוכות - מן השמים יסלקו את כל הכאבים.

באו נבקש ביחד: "רבנו של עולם תעזר לי שארחם על אחרים, שלא אגרם לאף אחד צער וכאב, וכך ירחמו עלי, יסלקו ממני את כל הפאבים שלי". השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



בימים המתוקים של אלול אפשר לזכות לשלום בית

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שופטים, א' דראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

היום אנחנו נכנסים לימים המתוקים של אלול, היום אפשר לזכות לשלום בית, אפשר לתקן הכל, ימי אלול המתוקים הם הרי כל כף טובים, אפשר בימים אלו לזכות לשדוכים ולשלום בית. כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן פז): "דע, שפונת אלול הם תקון לפגם הברית, ולפעמים, מחמת זה הפגם יוכל לאבד את זיוגו, כי מאחר שנטה מזווגו קשה לו למצא את זיוגו, ואפילו אם ימצא את

זווגו, תהיה לו מנגדת ולא תהיה נוטה אחר רצונו", כשאדם חוטא בפגם הברית הוא מאבד את השידוך שלו, ואפילו אחד שיש לו כבר את השידוך שלו, הוא כבר נשוי, אשתו תריב אתו וכו'; אומר רבנו: "וחדש אלול שאז יכולין לתקן זה, אזי מוצא זווגו, והיא אינה כנגדו, רק כרצונו", בחדש אלול אפשר לתקן מה שפגמו בפגם הברית, ממילא זוכים אז למצוא את השידוך, אומר רבנו שזה מרמז במלים שאברהם אבינו אמר לאליעזר כשהוא צוה עליו ללכת לחפש שידוך ליצחק אבינו, הוא אמר לו (בראשית כד, ח): "ויאם ל' "תאבה האשה" ל'לכת אחריך", ראשי תיבות של הפסוק הם 'אלול' ובאמצע יש את המלים: "תאבה האשה", זה מראה לנו שאלול מסגל למצוא שידוך; כי כשחוזרים בתשובה, נכנעים להשם יתברך ולא רוצים כלום, רוצים רק לעשות את רצון השם, זוכים למצוא שידוך וזוכים לשלום בית.

אנחנו כבר מתכוננים לנסיעה שלנו לאומן, להיות אצל רבנו בראש השנה, בעוד עשרים וחמשה ימים אנחנו נוסעים לאומן; באומן אל תסתובב ברחובות ואל תלך לשוק, צריכים רחמי שמים לא להכשל שם. כי האוקראינים והרוסים הם גרועים נורא, והצדיק רבי פנחס מקוריץ זכותו יגן עלינו אמר שהרוסים הם הכי גרועים מכל האמות בתאנה זו השם ישמרינו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

חודש טוב.

...



לעזב את השנאה שבלב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שופטים, ב' דראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

הדגים שבים כבר רועדים מאלול, אז בודאי שאנחנו צריכים להתעורר, אנחנו צריכים לקבל על עצמנו קבלות טובות.

בְּרָצוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מָאד שֶׁתַּעֲזֹב אֶת הַשְּׁנָאָה שֶׁכָּלֵב לְאַחֲרִים. אֲנִי לֹא יָכוֹל לִשְׁכַּח אֶת הַמִּרְאָה הַנוֹרָא שֶׁרְאִיתִי בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה לִפְנֵי שָׁנִים אֶצֶל מוֹהֲרָא"ש; זְכִיתִי לִהְיוֹת בְּאוֹמֵן אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה בְּיַחַד עִם מוֹהֲרָא"ש עֶשְׂרֵי שָׁנִים, מִשְׁנַת תשס"ו - שָׁזָה הִיָּה הָרֹאשׁ הַשְּׁנָה הָרֵאשׁוֹן שְׁלִי אֶצֶל רַבֵּנוּ בְּאוֹמֵן. לֹא זְכִיתִי לִשְׁמוֹעַ דְּרָשׁוֹת תְּקִיעַת שׁוֹפָר אַרְכּוֹת מִמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, בְּעֶשְׂרֵי הַשָּׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת מוֹהֲרָא"ש לֹא אָמַר דְּרָשָׁה לִפְנֵי תְּקִיעַת שׁוֹפָר, חוּץ מִפְּעָמִים שֶׁמוֹהֲרָא"ש דִּבֶּר רַק שְׁתֵּי דְּקוֹת, אֲבָל בְּכֹאֵלָה בְּכִיּוֹת... כְּשֶׁאֲנִי רַק נֹזֶכֶר בְּזָה אֲנִי בּוֹכָה.

מוֹהֲרָא"ש בָּכָה וְאָמַר: "אֵין לִי כַח לְדַבֵּר, אֲבָל דְּבַר אֶחָד אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִכֶּם, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁנָאָה עַל יְהוּדֵי אַחֵר כָּאֵן בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שֶׁיֵּצֵא מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ" - מוֹהֲרָא"ש בָּכָה, הוּא בִקְשֵׁי יָכֹל לְדַבֵּר, הוּא בִקֵּשׁ מִלְּבוּ הַטְּהוֹר: "אֲנִי רוֹצֶה ד' אֲמוֹת טְהוֹרוֹת בְּלִי מַחְלָקָת, בְּלִי שְׁנָאָה אֶחָד עַל הַשָּׁנִי", כָּל אֶחָד שֶׁהִיָּה בְּבֵית הַכִּנְסֶת חֲזֹר בְּתִשׁוּבָה וְהַתְּפִיס עִם הַשָּׁנִי. רְאוּ מָה מוֹהֲרָא"ש רוֹצֶה בְּאַמֶּת, שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ בַּחַיִּים שְׁלֹא יִרְיֻבוּ, כְּפִי שֶׁמוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב בְּמִכְתָּב הָאַחֲרוֹן שֶׁהוּא כְּתֹב בְּבֵית הַחוּלִים כְּמָה שֶׁעוֹת לִפְנֵי הַסֵּתְלָקוֹתוֹ, לְאַבְרָכִים: "תִּשְׁמְרוּ מָאד שְׁלֹא יִהְיֶה מַחְלָקָת בֵּינֵיכֶם, הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שֶׁהַתְּלִמִּידִים שְׁלִי יִהְיוּ בְּיַחַד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה".

הַהֲצִלָּה שֶׁלָּנוּ תְּלוּיָה בְּשָׁלוֹם, לְכוּפָף אֶת הָרֹאשׁ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְדוֹן לְכָף זְכוּת אֶת כָּל אֶחָד; בְּוֹדָאֵי עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֲנַחְנוּ כְּבָר מִתְּכוֹנְנִים לְנִסְיָנָה שֶׁלָּנוּ לְאוֹמֵן, לִהְיוֹת אֶצֶל רַבֵּנוּ בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה, בְּעוֹד עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה יָמִים אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְאוֹמֵן; מוֹהֲרָא"ש אָמַר, כָּל הָעִבּוּדוֹת שֶׁעוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִם שׁוֹנְאִים יְהוּדֵי אַחֵר - צוֹחֲקִים בְּשָׁמַיִם מִהֵיּוּדֵי הַזֶּה, עֲכָשׁוּ בְּאַלּוּל חֲיִבִּים לְתַקֵּן אֶת זֶה. מוֹהֲרָא"ש מְבִיא בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, רְאִשֵׁי הַתְּבוֹת שֶׁל שׁוֹפָר הֵם (דְּבָרִים כט, יז): "שִׁרְשׁ פְּרָה ר' אֵשׁ וְלַעֲנָה", שׁוֹאֵל מוֹהֲרָא"ש, לְכַאוֹרָה מָה קָשׁוּר הַפְּסוּק הַזֶּה לְתַקִּיעַת שׁוֹפָר? אֵלֹא רִשִׁי אָמַר, מִהוּ שִׁרְשׁ פְּרָה ר' אֵשׁ וְלַעֲנָה? "שׁוֹרֵשׁ מְגִדֵּל עֵשֶׂב מִרְכָּזֵהוּ שֶׁהֵם מְרִים, כְּלוּמָר מִפְּרָה וּמִרְבֵּה רִשָּׁע בְּקִרְבָּכֶם"; כְּלוּמָר, כְּשֶׁשׁוֹמְעִים אֶת הַשׁוֹפָר - זֶה צְרִיךְ לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם לְחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, לְהוֹצִיא מִעֲצָמוֹ אֶת הַרְשָׁעוֹת שֶׁיֵּשׁ בּוֹ וְכו', שִׁיתְחִיל לְהַסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה עַל אַחֲרִים וְלַעֲשׂוֹת רַק חֶסֶד עִם אַחֲרִים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

חודש טוב.

...



עזב את הלצנות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, ב' אלול, שנת ה'תשפ"ה

לקבוד ... נרו יאיר

רבנו ז"ל אמר לרבי נתן (חיי מוהר"ן, סימן לט) בראש חודש אלול: "היום נפל עלי פחד גדול ונורא מאד כששמעתי את קול השופר; אחר כך הגיעה אלי בתי אדל ואמרה לי: 'אבא, היום נפל עלי פחד גדול, חזרתי בתשובה כששמעתי את קול השופר'", ורבנו גילה אז את התורה (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קמא) על דברי הפסוק (דברים ל, ו): "את ל'כך ואת ל'בכ", שהם נוטריקון 'אלול'; כשאדם זוכה והוא מרגיש את החטאים שלו, הוא קולט מה הוא עשה והוא חוזר בתשובה על זה, אזי הילדים שלו - הן הילדים, והן הילדים שלצערנו נבראו מהחטאים - פגמי הבטח; כולם חוזרים בתשובה.

אנחנו כבר מתכוננים לנסיעה שלנו לאומן, להיות אצל רבנו בראש השנה, בעוד עשרים ושלושה ימים אנחנו נוסעים לאומן; תבקש מהשם יתברך שתהיה בך תמימות, תחפש בין אנשי שלומינו חברים טובים שיש להם תמימות, שאין בהם ליצנות, כי הכל תלוי בזה. כי רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות צדיק, סימן קלד): "הליצנות אינו מניח את האדם לילך לצדיקים", אדם יכול להיות אצל הצדיק ולא לקבל את הקדושה והטהרה, כי יש בו ליצנות השם ישמרנו.

מאד אבקש ממך, או שתעזב את הליצנות או שלא תבוא לד' אמות שלנו. מוהרנ"ת אמר פעם למישהו שתמיד היה מגיע לקבל חיוק, אותו אחד גם הסתובב אצל מפרסם אחר שהיה מלא בליצנות, אמר לו רבי נתן כך: "אני לא יכול להגיד לך שלא תלך לאותו אחד, אבל את זה אני כן יכול להגיד לך, אם אתה

הולך אליו - אל תבוא אלי, כי אני לא יכול לסבול ליצנות"; אני רוצה את טובתך, אני רוצה שתהיה לך נחת; אתה תראה, אם אתה תאהב יהודים כשרים, אתה תעריך יהודים כשרים - הילדים שלך יהיו יהודים כשרים, אם שלחן השבת שלך זה ליצנות - למה אפשר לצפות מהילדים...?
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



למה אני לא יכול לדבר בפרטיות עם ראש הישיבה שליט"א?
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"ה מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ...
קבלתי וכו'.

אם היית יודע כמה אני עסוק - לא היית כועס עלי שזה נדחה וכו', ממש אין לי זמן לעצמי ולאשתי וילדי.

לפני כן ישבתי כמה שעות עם ההנהלה, אתמול ישבתי כמה שעות כדי להכין לאומן כל מה שצריכים, לאחר מכן הגיע אלי חבר הנהלת המוסדות בארץ ישראל ביחד עם ר' אהרן וועבערמאן שהוא גם מהנהלת המוסדות בארץ הקודש, ישבנו כמה שעות לראות ולסדר איך אפשר לעשות שהמוסד יכסה את עצמו, שיוכלו לשלם למלמדים ולמורות בזמן. בהתחלה הייתי שולח בכל חודש את רוב הכסף, עכשיו זה נעצר, עכשיו צריכים לקבוע דרך שהמוסד יוכל להמשיך; ברוך השם שאנשי שלומינו מארץ ישראל יצאו מגדרם בפסח שני במעמד קרן ההצלה, ואני שומע מהמשרד שנכנס בכל חודש מאנשי שלומינו כמעט חצי מההוצאות החדשיות.
אני גם הולך לתלמוד תורה, לבית פיגא, לפולל ועל פולם אל הבחורים, אני נותן להם שיעורים מלפנות בקר עד הערב.

אני מקבל משפחות, לפעמים לוקח לי שעות להחזיר שלום בית; על פן אבקש ממך, אל תכעס שעוד לא עשו בשבילך זמן בפרטיות.

לך אל השם יתברך, תשיח את לבך אל השם יתברך, תספר לו כמה אתה סובל. חקמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ברכות ט, א) כשסומכים על בשר ודם, על חבר טוב, ואומרים לאותו אחד שעצרו את החבר שלו, הוא יגיד 'אני יעזר לו', וכשבאים להגיד לו שזרקו אותו למים – "היכן הוא והיכן פטרוננו", במה הוא יכול לעזור לו? אבל אצל הקדוש ברוך הוא זה אחרת, הקדוש ברוך הוא הציל את יונה הנביא מלטבע.

כשסומכים על בשר ודם, על חבר טוב, ואומרים לאותו אחד שעצרו את החבר שלו, הוא יגיד 'אני יעזר לו', וכשבאים להגיד לו שזרקו אותו לאש – "היכן הוא והיכן פטרוננו", במה הוא יכול לעזור לו? אבל אצל הקדוש ברוך הוא זה אחרת, הקדוש ברוך הוא הציל את חנניה מישאל ועזריה מכבשן האש.

כשסומכים על בשר ודם, על חבר טוב, ואומרים לאותו אחד שעצרו את החבר שלו, הוא יגיד 'אני יעזר לו', וכשבאים להגיד לו שזרקו אותו לגוב האריות – "היכן הוא והיכן פטרוננו", במה הוא יכול לעזור לו? אבל אצל הקדוש ברוך הוא זה אחרת, הקדוש ברוך הוא הציל את דניאל מגוב האריות.

כשסומכים על בשר ודם, על חבר טוב, ונופלים לצרה – אי אפשר לרוץ לתוך ביתו של החבר, הולכים לביתו ודופקים בדלת, וספק אם החבר בכלל יענה לך, או שהוא יגיד 'אני עסוק עכשו', אבל אצל הקדוש ברוך הוא זה לא כן, "אם בא על אדם צרה, לא יצווח לא למיכאל, ולא לגבריאל, אלא לי יצווח, ואני עונה לו מיד". השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



לתת חם לכל תלמיד ותלמיד

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פרשת ראה, כ"ה מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד אהובי ... גר ויאיר, מנהל מוסדות היכל הקודש בארץ הקודש

לגבי וכו'; טוב מאוד עשית שהכרזת בתלמוד תורה ובכשיבא לכל התלמידים

שלא ילכו למושב לצים, להצגה שהתקיימה היום בא'לעד; כן כל התלמידים שלי יודעים שזה לא לפי רוחי.

אל תקח ללב מאלו ששקרו שהם צריכים ללכת הביתה וללכת לרופא וכו', ולמעשה הם הלכו להצגה. את זה כן, תלמד אותם לא לשקר, אבל אתה לא צריך לקחת את זה אישי, צריכים לדון אותם לכף זכות, הם כבר מתכוננים שבועות וחדשים ללכת להצגה, וכשאומרים להם ברגע האחרון לא ללכת - קשה להם לציית.

העקר התחזק לתת חם לכל תלמיד ותלמיד, לך להתבודדות, תבקש על כל תלמיד, תן חם למלמדים. מצד אחד, מה שצריך לתקן - שיתקנו, אבל זה חייב ללכת עם אהבה חזקה.

ישר כח מיוחד על כל פעם שאתה נוסע ליבנאל לציונו של מוהרא"ש ואתה בוכה שם בשבילי שיהיה לי כח לקיים את השליחות של מוהרא"ש, ועל התפלות שאתה מתפלל ביבנאל אצל מוהרא"ש על המוסדות, שנוכל להמשיך הלאה, שכל התלמידים והתלמידות יגדלו יהודים כשרים וישימו דורות כשרים, שנוזפה ללכת לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו.

לגבי וכו'; חבל שבפיץ אין לי דרך לדבר עם הפחורים בשיבה, אני כל כך מתגעגע אליהם, אני כבר מחכה לפגוש אותם באומן.
השם יעזר שתצליח בכל העניינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומבורכת.

...



לא לדלג על קטעים מהתפלה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"ה מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה

... גרו יאיר, תלמיד ושיבת היכל הקודש ירושלים

אתה שואל מה לקבל על עצמך לרגל יום הולדתך הארבע עשרה; תקבל על עצמך לרגל יום הולדתך להתפלל עם סדור ולא לדלג על קטעים מהתפלה. התפלה

היא מקשה אחת, אי אפשר לחתוך קטעים ולדלג; כל מזמור, כל דבר - מיסד ברוח הקודש, בסדר מדיק שפך זה צריך להיות.

אם תהיה חזק להתפלל את שלוש התפלות שחרית מנחה וערבית עם סדור, מילה במילה - אתה תתפטר מהיצר הרע. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות נח.): "הבא להרגוף השכם להרגו", והזהר הקדוש מוסיף מילה אחת, (הקדמת תקוני זמר, ח): "השכם להרגו, בצלותא"; תהרג אותו בתפלה; כי על ידי שמתפללים שחרית מנחה וערבית - הורגים את היצר הרע. השם יעזור שתצליח בכל הענינים. כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



בעולם הבא יראו את צדקת סדר דרך הלימוד

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ג' אלול, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

אנחנו כבר מתכווננים לנסיעה שלנו לאומן, להיות אצל רבנו בראש השנה, בעוד עשרים ושנים ימים אנחנו נוסעים לאומן; זו קטנות הדעת לסחב רק מעט בגדים, תביא את הבגדים הכי יפים לראש השנה, תביא את נעלי השבת שלך, את השטריימל שלך, את הבגדים שאתם אתה הולך לשמחה, מגיעים אל רבנו בלבוש יפה, מגיעים אל רבנו בגדלות המוחין; מה אתה מפחד לסחב מזוודה? מה כל כך קשה לקחת קפסה לשטריימל? איך תהיה בראש השנה באומן, עם קוטש'מעה? עם קסקט?

אני לא רוצה להתנפח אתך לגבי דרך הלמוד, תעין בעצמך בדברי רבנו, ותראה שרבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן עו): "טוב ללמד במהירות ולכלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו, ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן, ועל-פי

הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה, כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר."

ורבנו ממשיך ואומר שם: "שאינ צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שיירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין, ואם לא יבין תכף יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על פונתו, מה בכך, כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, והדר לסבור, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנגמר: 'גרסה נפשי לתאבה, כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'".

רבי נתן אומר שם: "ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר מאשר היה לומד בדרך דוק גדול, כי זה מבלבל מאד מן הלמוד".

כשלומד על פי סדר דרך הלמוד זוכים להגיע להרבה יותר מאשר כשלומד ומתעמקים בכל מילה, שזה רק מפריע ללמוד, "וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם, ומאומה לא נשאר בידם".

"אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות כנזכר לעיל, בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים כלם, וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרנו לברכה, שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה". עיין שם.

אני לא מתוכח עם אף אחד, מזהרא"ש השאיר לי צנאה שלא אתנכח עם אף אחד בענין, מזהרא"ש אומר (צוואת מזהרא"ש, אות יג): "וכשתגיעו לעולם האמת, אז תינכחו צדקת סדר דרך הלימוד של רבינו ז"ל, ועל כן מה ולמה לכם להתנכח,

טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב הָשֵׁם, הִרְגִּילוּ עֲצָמְכֶם לָזֶה וְאִזּוֹ תֵּרְאוּ וְתִרְגְּשׁוּ כָּל מִינֵי טַעֲמִים בְּחַיֵּיכֶם, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיּוּתְנוּ בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא, חַיּוּת גְּשָׁמִי וְחַיּוּת רוּחָנִי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה עֲצָמוֹ בָּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, יוֹדֵעַ אֲשֶׁר עֵיקַר הַלִּימוד הוּא רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלֹא מֵד עַל מְנַת לְקַיֵּים מְצוּתָיו יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לוֹ יִתְבָּרֵךְ", עֵינֵי שָׁם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...



וּתְרַתֵּם עַל הַטִּלְפוֹן הַנֶּח

בַּעֲזֻרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פָּרַשַׁת רְאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ה
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אֲנִי שֹׂמֵחַ מְאֹד שׁוֹתְרַתֶּם עַל הַסְּמָאֲרֻטְפוֹן, כִּף תּוֹכְלוּ לִהְיוֹת אֲמָא שְׂמִיחָה יוֹתֵר וְתַתְּנוּ אֶת כָּל הַלֵּב, הַזְּמַן וְהַמָּח לִילָדִים.

בְּזִכּוֹת שְׁעִשִּׁיתֶם אֶת הַדְּבָר הַקָּשֶׁה הַזֶּה לוֹתֵר עַל הַטִּלְפוֹן שֶׁהוּא מְאֹד נֶח, בְּחִרְתֶּם לְצִיַּת לְצַדִּיקִים, לְרַבָּנִים שְׂאוּמְרִים לָנוּ מֵה נָכוֹן, תִּזְכּוּ לְדוֹרוֹת כְּשֶׁרִים, בָּנִים וּבָנֵי בָנִים שִׁיְהִיו יְהוּדִים כְּשֶׁרִים.

(כְּשֶׁהַסָּבִים שְׁלִי חֲזָרוּ מִמִּלְחָמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, חָלַק מִהִילָדִים שְׁלָהֶם הָלְכוּ לְצַדִּיקִים, הֵם שָׁמְעוּ בְּקוֹל הַצַּדִּיקִים, מֵה שֶׁהַצַּדִּיקִים אָמְרוּ הֵם עָשׂוּ; לֹא טְלוּיָזָה - אֲזַלֵּא, לֹא רָדִיו - אֲזַלֵּא; כָּל אֵלֹי הַשְּׂאִירוֹ דּוֹרוֹת כְּשֶׁרִים, וְהִילָדִים הָאֲחֵרִים שֶׁהִבִּינוּ שְׁלֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מֵה שֶׁהִרְבּ אוֹמֵר, אֲפָשָׁר לְהַשְׁאֵר חֲסִיד עִם טְלוּיָזָה וְכו' וְכו' - לְכָל אֵלֹי אֵין דּוֹרוֹת הַשֵּׁם יִרְחֵם).

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...



לעבוד בשביל המוסדות בכזו מסירות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

זה באמת גס וכו', אבל עוד גס יש לנו, שיש לנו כאלה מזכירות מסורות
במשך כמובן וכמו האחרות, שיכלו לעזוב וללכת בכל הזמנים שנהיה כזה לחץ,
ונראה שהכל מתמוטט ואתם ממשיכים לעבוד בשביל המוסדות בכזו מסירות;
זה הגס הגדול שהקדוש ברוך הוא עושה אתנו.

אל תאבדו עצותונות, ותחזקו את המזכירות האחרות שימשיכו לעזור למוסד.
כשתבוננים כמה דברים יפים יוצאים מהמוסדות; כל כך הרבה תורה, כל כך
הרבה תפלה, אמונה וכל כך הרבה חסד; כל אלו שעוזרים נהנים מהזכיות.
השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



לחזק נשים יהודיות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

אני מודה לכם על שאתם עושים פעמים בשבוע כנוס לנשים, פעם אחת ביום
שני בערב ועוד אחד ביום שלישי בצהריים לנשים שאין להן דרך לבוא בערב. יש
לכם מצוה גדולה, כי מי שמחזק נשים יהודיות, אמהות יהודיות - חשוב מאוד אצל
השם יתברך; נשים יהודיות, אמהות יהודיות - הן העתיד של כלל ישראל, הן
מביאות ילדים, הן מגדלות ילדים והן כל כך מותשות מהעבודה, מורידים להן את
המצב רוח יום אחר יום, וצריך להפית בהן רוח חיים. בפרט אצל אנשי שלומינו
שהם יותר שבורים, כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ספ"ה נב.), כמה שהאדם יותר
גדול - כך הוא יותר שבור, והגמרא מביאה שם את הספור, אליהו הנביא אמר
לאביו שלא יהיה שבור כשהוא רואה שלאנשים פשוטים אין את הנסיונות הקשים,

כי כמה שהאדם יותר צדיק - הסטרא אחרא יותר מתמקדת בו לשבר אותו, ומוהרא"ש כותב שאפשר למצוא בין תלמידי היכל הקודש צדיקים נסתרים, מהל"ו צדיקים שמקבלים אפי שכינתא בכל יום.

כמו כן יישר כח גדול על כל מה שאתם עושים עם 'ארגון הנשים', עכשו בקמפיין נשי חיל, וגם במשך השנה עם כל מה שעושים למען הקהלה. דבר אחד צריכים לתקן, איך אפשר להגיע לנשים הבודדות, שהן בטבען מפנמות ולא מראות את פניהן, ואין להן חברות, איך אפשר להאיר להן. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים. כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



דברים פרוצים לא עוזרים לשלום בית

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי', קרית ברסלב

אני מוכן לשבת אתכם כמה שעות שרק צריכים כדי לעשות אצלכם שלום בית, אבל דבר אחד חייב להפסיק; אי אפשר לקחת את הבגדים של הבעל ואת המפתח של הרכב שלו, אי אפשר לעשות את הדברים האלו, כל שכן לקרוע את הכתובה; הדברים האלו אסור שיעשו, זה לא עושה טוב יותר, זה רק עושה יותר גרוע.

אם הבעל חוזר הביתה מאוחר זה באמת לא צודק, אבל אי אפשר לעשות את הדברים האלו, ואם הבעל חוזר הביתה והוא דבוק לטלפון שלו ולא שומע שקוראים לו, הוא דבוק לטלפון שלו - עדיין לא מתר להכות, לדחף, לנעל בחוץ וכו'; זה לא עוזר, זה רק עוד יותר גרוע.

אני מוכן לעזור, אני צריך לעשות את פשוט בשביל הבריאות שלי, אני נהיה חולה מזה, לראות שהתלמידים והתלמידות שלי מתנהגים כן. אני מוכן לשבת אתכם כמה שעות שיצטרכו, אבל דבר אחד, הדברים האלו חייבים להגמר. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה ונתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



לאהב כל ילד וילד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ראה, כ"ז מנחם-אב, ער"ח מקדס, שנת ה'תשפ"ה
יקירי ...

מגיע חודש אלול, צריכים לעשות חשבון הנפש, אני רוצה לשוחח אתך;
אתה הרי מחנך אצלנו במוסד, אני רוצה לדעת איך אתה מסתפל על הילדים
היגרים; אני רוצה שתאהב כל ילד וילד, כי אם אתה מסתפל עליהם בבטול - אז
חבל על הזמן, חבל על העבודה, לא תהיה הצלחה, ולכן רבנו לא רצה שאנשי
יהיו מלמדים.

רבנו שאל פעם אחד מהתלמידים שהיה מלמד: "כמה שזכר לימוד אתה
מרויח בשבוע? תחלק את הכסף לפי יום ולפי שעה, כמה יוצא שאתה מרויח
בדקה? ממש כסף קטן, יוצא שאתה יכול לאבד את העולם הפא בשביל כמה
דולרים; כי כשלא אוהבים את הילדים, מסתכלים עליהם בבטול - אי אפשר
להצליח, וכשכבאים עם חשבונות; יש חשבון עם האבא, עם האמא ולא מדברים
אל הילד עם לב - הילד לא יכול להצליח, ויוצא שגנבו את הילד, גנבו את ההורים
(שיחות הר"ן, סימן רמ), כך יש כמה וכמה שיחות שרבנו אמר לאנשי שלומינו, שלא
יהיו מלמדים (חיי מוה"ר"ן, סימן תסה; תקצא).

אחי היקר ואהוב, חברי חמדת לבבי, אם אתה מחנך אצלנו במוסד אני דורש
מך שתאהב את התלמידים שלך, ורק כך אתה תצליח, זו לא בושה לעזב וכו',
בושה היא להיות מלמד שאומר על התלמידים שלו 'הילדים האלו גסים', 'הילדים
הם משגעעים', 'הילדים הם זלזלים', 'הילדים לא מעניינים בכלום'; אם המחנך או
המלמד מסתפל כך על התלמידים - איך אפשר לצפות שהם בכלל יצליחו? (באזני
הייתי שומע איך מלמדים מדברים כך על התלמידים שלהם, השם ישמרנו).
מוה"רא"ש מביא: "הפעל שם טוב הקדוש וכוונתו יגן עלינו הנה מלמד, הוא

הִיָּה מְלֻטָּף אֶת הַיְלָדִים, מְנַשֵּׁק אוֹתָם וְאֹהֵב אוֹתָם; מָה אַתָּה חוֹשֵׁב, אֶת מִי הוּא לְטָף? אֶת הַיְלָדִים שֶׁהִגִּיעוּ בְּזֶמֶן, עֲמָדוֹ לִידוֹ, וְלֹא זָזוּ מֵהַמָּקוֹם, וְצִיתוֹ לְהַכֵּל? הוּא נִשָּׁק אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹא לְמָדוֹ, הַיְלָדִים שְׁלֹא שָׁמְעוּ מִה שֶׁמְדַבְּרִים אֵלֵיהֶם, כִּןֹּה הוּא הַחֲזִיר אֶת כּוֹלָם לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.
הִשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...



לְלַכֵּת לְאַסּוֹף כֶּסֶף בְּשָׂבִיל שְׁמִירָה עָלֵינוּה
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁתָּ רְאָה, כ"ז מִנְחָם-אָב, ער"ח מִקֵּדָם, שְׁנַת ה'תשפ"ה
יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְנַהֵל מוֹסְדוֹת הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ
אֶת זֶה אַתָּה בּוֹדָאִי יוֹדֵעַ שֶׁהֶרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ מִסַּאטָמֶעַר זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ מִנָּה גִבֹּר
לְהִיּוֹת הַמְּנַהֵל שֶׁל בֵּית רַחֵל, הַמְּנַהֵל הִיָּה הָרֵב הַחֲסִיד ר' בְּנִימִין הָעֶרְשׁ
בְּעֶרְקָאוֹיטֶשׁ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. הוּא סֵפֶר שֶׁהֶרְבֵּי אָמַר לוֹ שִׁילֹךְ בְּבִקְרָה לְאַסּוֹף כֶּסֶף
לְמוֹסְדוֹת, לְפָנַי שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְבֵית הַסֵּפֶר בֵּין הַתְּלִמִּידוֹת; כְּדִי שֶׁזֶה יִהְיֶה בְּשָׂבִילוֹ
שְׁמִירָה עָלֵינוּה בְּעֶבְדוּתָה.
אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁגַּם אַתָּה תַּעֲשֶׂה כֵּן, תִּקְבָּע לָךְ לְלַכֵּת לְאַסּוֹף כֶּסֶף בְּבִקְרָה, זֶה יִשְׁמֹר
עָלֶיךָ כְּשֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְבֵית פִּיגָא עִם הַתְּלִמִּידוֹת וְהַמּוֹרוֹת.
יַעֲזֹר הִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁתִּמְיֵד תִּהְיֶה מְסוּבָב בְּשְׁמִירָה עָלֵינוּה.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...



מִה צְרִיכִים לְהַשְׁתַּוְּקָה, לְרִצּוֹת וּלְקוֹוֹת כָּל כֵּן הָרֵבָה?
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁתָּ שׁוֹפְטִים, ד' אֵלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר
אֲנַחְנוּ כְּכֹר מִתְּכַוְּנִים לְנִסְיָעָה שְׁלָנוּ לְאוֹמֵן, לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,

בעוד עשרים ואחד ימים אנחנו נוסעים לאומן; כמה שאדם מתגעגע יותר ומחכה להגיע אל ציון רבנו - הוא יגיע בסוף.

מוהרא"ש מספר, לרבנו היה שני מחותנים צדיקים גדולים, אחד היה הרב הקדוש מוואלטשיסק זכותו יגן עלינו והמתן השני היה הרב הקדוש מחמעלניק זכותו יגן עלינו, הרב הקדוש מוואלטשיסק זכותו יגן עלינו מאד רצה לנסע לארץ ישראל, ארבעים שנה הוא השתוקק, קנה ורצה להגיע לארץ ישראל, הוא בקש והתפלל הרבה על זה. כשהרב הקדוש מחמעלניק זכותו יגן עלינו שמע את זה - הוא בטל את זה, ואמר: "אם רוצים לנסע לארץ ישראל מה צריכים להשתוקק ולרצות ולקוות כל כך הרבה, למה צריכים להתפלל על זה בכלל? לוקחים כסף ונוסעים", כשרבנו שמע את זה רבנו אמר: "אתם תראו שהמתן הרב הקדוש מוואלטשיסק עוד יגיע לארץ ישראל אבל הרב הקדוש מחמעלניק לא יגיע לארץ ישראל". וכך היה; הרב מוואלטשיסק זכותו יגן עלינו הגיע לארץ ישראל והוא קבור בבית החיים בצפת, הוא וכל המשפחה שלו.

אם אתה רוצה לזכות להיות בקבוץ באומן, אתה רוצה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה - תתגעגע, ותבקש מהשם יתברך על זה בכל יום, כי כדי לזכות להגיע לאומן יש רק עצה אחת: "תפלה, ושוב תפלה ושוב תפלה"; לאומן אל רבנו מגיעים רק אם מתפללים הרבה אל השם יתברך. אל תדאג מאיפה יהיה לך כסף, לכמה אנשים יש כסף והם לא מגיעים? וכמה אלפי אנשים מגיעים לאומן בלי פרוטה אחת? מגיעים עם רצון, עם כסופים ועם תקווה; מגיעים עם געגועים, כשמבקשים ומבקשים.

היום בערב יתקיים השיעור בקריה, הלואי שתבוא עם ההתחדשות והגעגועים כמו בפעם הראשונה שהגעפת לשיעור, כשזה היה נוצץ וזורח; הלואי שתבוא עם ההתחדשות הזו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...



תפיס את אשתך היום בערב שבת

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ראה, מברכים אלול, כ"ח מנחם-אב, ה'תשפ"ה
לכבוד ... נרו יאיר

בשבת מברכים ראש חודש אלול. פחד ורעד אויזים, עומדים לשפוט את
כלנו לשנה הבאה, 'מי יחיה' וכן הלאה; וכי אדם יודע מה יהיה אתו מחר?
מוהרא"ש מביא את דברי חכמינו זכרונם לברכה (תנחומא שמיני, ב): "אין השמחה
מתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר", מוהרא"ש מתחנן אלינו,
תהיה בשמחה, אל תדחה את זה למחר, מה אתה יודע מה יהיה מחר? תהיה שמח
היום, ואם קשה לך, עובדים עליך קשים - צדיין צריכים לשמח, וכי תשאל במה?
תשמח במה שעומד להיות, תאמין שיהיה טוב, וכך תלווה שמחה. כמו שהולך
הספור, היה חסיד ברסלב רבי אהרן מקיבליטש זכרוננו לברכה; הוא היה יהודי
מאד שמח, הוא תמיד הסתובב בחייו, אפילו שהוא היה עני ואביון. כשאשתו
היתה שואלת אותו: "אהרן, למה אתה שמח, הרי אין לך כלום?" הוא ענה לה:
"את מאמינה שעוד יהיה טוב, נו, אני לווה שמחה מאז לעכשו"; רואים מזה את
גדל המעלה של אחד שתמיד מסתובב עם חיוך ומחזיק מעמד.

תפיס את אשתך היום בערב שבת, תגרש את הסמ"ך מ"ם מהבית. כפי
שהזהיר הקדוש אומר (תיקון כא, דף נז): "אם הוא עצוב בחולא" אם עצובים כל
השבוע, "דיהא חדי בשבתא" צריכים להיות בשבת בשמחה, "ואם אית ליה
קטטה בחולא" ואם רבו במשך השבוע, "עם פר נש" עם השני, "או עם אתתיה"
או עם האשה, "דיהא ליה שלמא עמה בשבתא" צריכים בשבת להתפיס ולחיות
בשלוש, "ובדא לית רשו לקרובא לסם המות חללה, ולבעלה דאיהו אל אחר חלול
שבת" כי אם חיים בשבת בשלוש ושמחים בשבת, אין לקלפות שליטה על האדם,
"ובגין דא אמרו קדמאי, 'אם ישראל הו' מקיימין שבת אחת כהלכתה, מיד הו'
נגאלין'" לכן אומרים חכמינו הקדושים, אם עם ישראל שומרים שבת אחת כראוי,
שמחים ולא רבים - נגאליים.

שבת שלום.





בעזרת השם יתברך



עצתו אמונה

אלהינו

יהודים הם קדושים

יהודים הם יפים, יהודים הם טהורים, יהודים הם העם הנבחר, רק לבוא כל עולמים...

הרב מווייצען זכרוננו לברכה מספר, באשר הוא היה במלחמת העולם השנייה באושוויץ הבריחו לשם שופר קטן, ובהגיע ראש השנה ספן הרב את חיו ותקע בשופר במסירות נפש לכל היהודים בכל צריף.

שם במחנה היו אלף ארבע מאות ילדים, שהזאבים הגרמנים הכניסו אותם למחנה בנפרד כי הם היו ילדים חלשים, ילדים נמוכים, שהרוצחים הגרמנים התכוננו לשרף אותם יום אחרי ראש השנה.

לילדים נודע שגורב מווייצען יש שופר, והם שלחו שליח שיקרא לרב, שיתקע גם להם בשופר, הילדים אמרו: "זו המשאלה האחרונה שלנו לפני שאנחנו מחזירים את נשמותינו להשם יתברך, לשמוע תקיעת שופר"; הרב חושב אם כן ללכת אליהם או לא, כי מי שנכנס ממחנה אחד לשני הוא בסכנה שירו בו מיד, בכל זאת הצדיק במסירות נפש העמיד את חיו בסכנה ונכנס לשם.



“אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְשִׁמוֹעַ תְּקִיעַת שׁוֹפָר”

הילדים הקדושים בקשו מהרב שיאמר להם דרשה לפני תקיעת שופר. הרב מתחיל לדבר, הוא לא יכול לדבר, הוא נחנק מבכי; היכן יש בעולם כזה עם קדוש כמו עם ישראל, בחורים וילדים צעירים שעומדים להשרף על קדוש השם, והם רק רוצים לשמוע דבר אחד, את תקיעת שופר הקדושה, הרב בוכה, הרב לא מסגל לדבר, פתאום ילד אחד זועק: "חברים יקרים, אנחנו יכולים לקנות לטוב ביותר אבל אנחנו צריכים להיות מוכנים לגרוע ביותר, אנחנו צריכים להתכונן, תכף עומדים לשרף אותנו, למען השם אחים הבה לא נשפך ברגעים האחרונים לצעוק בכונה שמע ישראל"; כל האלף וארבע מאות הילדים זעקו: "שמע ישראל...!" שמעו את הצעקות שלהם בכל המחנה.

הרב לוקח את השופר ביד, הוא מתחיל "מן המצר קראתי קה", הילדים צועקים ובוכים ואומרים אחריו מילה במילה, הצדיק אומר: "אף פעם לא אמרו יהודים את המלים 'מן המצר' בכאלו בכיות", הרב תוקע בשופר, וכל הילדים האלו החזירו את נשמתם להשם יתברך, שרפו אותם עם עוד ששה מליון יהודים חפים מפשע.

ילדים יקרים, אנחנו לומדים מהספור הזה את הקדושה של יהודים, איך הם שמחים לקיים את המצוות של השם יתברך, כמה חשוב ויקר להם, לשמוע עוד פעם אחת תקיעת שופר; ילדים יקרים הבה נשיר ביחד: "יהודים הם יפים, יהודים הם טהורים, יהודים הם העם הנבחר, רק לבורא כל עולמים..."